

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI i KONSUMENTÓW**

Warszawa, 9 maja 2022 r.

DIH-3.707.43.2022.AWS

DECYZJA DIH-III/66/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 11 lutego 2022 r. (nr sygnatura: DB.8361.66.2021/6DEC/22), na mocy której przedsiębiorcy: MARTES Sport Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku-Białej, wymierzono karę pieniężną, na podstawie art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), **Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 9 do 14 grudnia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach (zwanego dalej: „*Śląskim WIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia (nr DB.66/2021) z dnia 9 grudnia 2021 r., przeprowadzili kontrolę u ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „*stroną*” bądź „*stroną postępowania*”, „*przedsiębiorcą*”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021., poz. 162) (zwaney dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 22 listopada 2021 r. (sygnatura: DB.161.2021) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego

m. in. kontrolę przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 oraz art. 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893, z późn.zm.), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” bądź „ustawą o zużytym sprzęcie”). Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 25 listopada 2021 r.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca będący dystrybutorem sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzi sprzedaż sprzętu elektrycznego (elektronicznego) np. liczniki rowerowe, oświetlenie rowerowe itp. za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość, tj. sklepu internetowego znajdującego się pod adresem: <https://sklepmartes.pl>.

Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania spółki na podstawie udzielonego pełnomocnictwa.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Śląskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca udostępniający na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, na stronie internetowej sklepu który prowadzi, pod adresem: <https://sklepmartes.pl>, **nie umieścił informacji** (w formie komunikatu) o tym, że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość, **nie przekazał również informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu**, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Szczegółowe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DB.8361.66.2021), znajdującym się w aktach sprawy. Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca uwag nie zgłosił.

W dniu 13 grudnia 2021 r. drogą elektroniczną wpłynęło pismo od pełnomocnika firmy w sprawie podjęcia działań naprawczych w zakresie stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości, które zostaną wyeliminowane w terminie 14 dni roboczych. Dodatkowo, w dniu 23 grudnia 2021 r. przedsiębiorca w przesłanej wiadomości e-mail poinformował, że usunął stwierdzone uchybienia.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), Śląski WIIH zawiadomieniem z dnia 14 stycznia 2022 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie - za nieumieszczenie na stronie internetowej pod adresem: <https://sklepmartes.pl>, gdzie przedsiębiorca udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny - informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit. c ww. ustawy - za nieumieszczenie na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://sklepmartes.pl>, gdzie przedsiębiorca udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny - informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt. 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 Kpa, prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w tym o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia wniosków dowodowych. Na realizację tych uprawnień organ wyznaczył stronie 14-dniowy termin, liczony od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Ww. pismo dostarczono stronie w dniu 18 stycznia 2022 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

W dniu 11 lutego 2022 r. Śląski WIIH, działając na podstawie art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (sygnatura: DB.8361.66.2021/6DEC/22), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, tj. na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://sklepmatres.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż klientom - informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży tj. na stronie internetowej znajdującej się pod adresem: <https://sklepmatres.pl>, na której prowadzona jest sprzedaż klientom - informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 16 lutego 2022 r.

W dniu 9 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. w piśmie tym strona zaskarżyła w całości decyzję Śląskiego WIIH z dnia 11 lutego 2022 r. (nr DB.8361.66.2021/6DEC/22). Organowi pierwszej instancji zarzuciła wydanie decyzji z naruszeniem przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy:

- 1) naruszenie art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w związku z art. 189a i art. 189f Kpa, poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że w przypadku uregulowania, w ograniczonym zakresie, w przepisach odrębnych (Dziale III Ordynacji podatkowej) kwestii określenia administracyjnej kary pieniężnej za popełnienie czynu podlegającego takiej karze na podstawie ustawy o zużytym sprzęcie, to art. 189f Kpa nie znajdzie zastosowania, choć ww. przepisy odrębne nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia;
- 2) naruszenie art. 6 Kpa w związku z art. 7a Kpa w związku z art. 11 Kpa i art. 189f Kpa poprzez ich niezastosowanie i nieodstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu mimo, że strona odwołująca usunęła naruszenia prawa, którego waga była znikoma;
- 3) naruszenie art. 77 Kpa w związku z art. 80 Kpa w związku z art. 189f Kpa poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji uznanie, że w sprawie nie zachodziła podstawa do odstąpienia od wymierzenia stronie odwołującej administracyjnej kary pieniężnej, choć ta usunęła naruszenie prawa.

W oparciu o powyższe zarzuty (wszystkie łącznie, jak też każdy z osobna) na podstawie art. 138 § 1 ust. 2 Kpa strona wniosła o:

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 11 lutego 2022 r. (nr DB.8361.66.2021/6DEC/22) w całości;
- 2) orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Pismem z dnia 16 marca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z odwołaniem od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 11 lutego 2022 r. (sygnatura: DB.8361.66.2021/6DEC/22) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. w toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej. Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, jak również na stronie internetowej (jeżeli taką posiada) na której prowadzi sprzedaż towarów klientom - informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy o zużytym sprzęcie, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tychże informacji w sposób umożliwiających zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Ponadto, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł (art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez stronę od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 11 lutego 2022 r. (nr DB.8361.66.2021/6DEC/22), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Po wnikliwej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Śląskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tzn. prowadząc sprzedaż za pośrednictwem strony internetowej: <https://sklepmartes.pl> nie przekazał na tejże stronie lub w formie komunikatu informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 - 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytych sprzęcie, tzn. prowadząc sprzedaż za pośrednictwem strony internetowej: <https://sklepmartes.pl> nie przekazał na tejże stronie lub w formie komunikatu informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) oraz art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Śląskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, zgodnie z art. 93 ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie, uwzględnia się następujące przesłanki: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Analizując ponownie stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj oraz jego zakres, Prezes UOKiK stwierdził, że strona postępowania będąca dystrybutorem sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, prowadząc sprzedaż za pośrednictwem strony internetowej <https://sklepmartes.pl> nie uwidoczniała na tejże stronie wymaganych informacji, określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym. Powyższe wskazuje jednoznacznie, iż pozbawiła użytkowników zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego istotnych informacji, których znajomość jest nieodzowna dla właściwego postępowania z tego rodzaju produktami w przypadku ich zużycia, co ma duże znaczenie w kontekście upowszechniania wiedzy i świadomości służących ochronie środowiska. Tym samym zostały wypełnione znamiona naruszeń określonych w art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 c) ww. ustawy.

Prezes UOKiK zaznacza, że celem ustawodawcy przy tworzeniu przepisów ustawy o zużytych sprzęcie było m. in. umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić.

W związku z tym każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego powinien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz na stronie internetowej, na której prowadzi sprzedaż tegoż sprzętu umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 niezależnie od prowadzonej przez siebie powierzchni sprzedaży. Przekazanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu również jest bardzo istotna. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 1-3, jak również wynikające z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie.

Analizując kryterium dotyczące okresu trwania naruszenia, Prezes UOKiK wskazuje, że za okres trwania naruszenia przyjął dzień rozpoczęcia kontroli, tj. 9 grudnia 2021 r., dzień w którym stwierdzono brak wymaganych ww. przepisami informacji aż do momentu ich uwidocznienia przez kontrolowanego w trakcie kontroli. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że strona usunęła uchybienia, o czym poinformowała w e-mailu z dnia 23 grudnia 2021 r. Zauważyć należy również, że gdyby nie działania kontrolne organu, strona w dalszym ciągu mogłaby naruszać ww. przepisy w zakresie obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy o zużytych sprzęcie. Została bowiem prawidłowo poinformowana z pewnym wyprzedzeniem czasowym o zbliżającej się kontroli do której mogła się odpowiednio przygotować. Jednak pomimo przekazanego stronie zawiadomienia o wszczęciu kontroli z dnia 22 listopada 2021 r. (sygnatura: DB.161.2021) przedsiębiorca ten nie podjął żadnych działań celem sprawdzenia czy we wskazanym w zawiadomieniu zakresie kontroli przestrzega obowiązujących przepisów, gdyż późniejsza kontrola wykazała nieprawidłowości.

Ponadto, wzięto również pod uwagę dotychczasową działalność przedsiębiorcy, jako czynnik przemawiający na korzyść strony, ponieważ dotychczas nie wnoszono uwag do jej działalności w przedmiotowym zakresie.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie - udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy umyślnej czy nieumyślnej danego podmiotu. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Strona postępowania we wniesionym odwołaniu strona zaskarżyła w całości decyzję Śląskiego WIIH z dnia 11 lutego 2022 r. (nr DB.8361.66.2021/6DEC/22), a organowi pierwszej instancji zarzuciła: wydanie decyzji z naruszeniem przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy, tj.:

- 1) naruszenie art. 94 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w związku z art. 189a i art. 189f Kpa, poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że w przypadku uregulowania, w ograniczonym zakresie, w przepisach odrębnych (Dziale III Ordynacji podatkowej) kwestii określenia administracyjnej kary pieniężnej za popełnienie czynu podlegającego takiej karze na podstawie ustawy o zużytych sprzęcie, to art. 189f Kpa nie znajdzie zastosowania, choć ww. przepisy odrębne nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia;

- 2) naruszenie art. 6 Kpa w związku z art. 7a Kpa w związku z art. 11 Kpa i art. 189f Kpa poprzez ich niezastosowanie i nieodstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu mimo, że strona odwołująca usunęła naruszenia prawa, którego waga była znikoma;
- 3) naruszenie art. 77 Kpa w związku z art. 80 Kpa w związku z art. 189f Kpa poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji uznanie, że w sprawie nie zachodziła podstawa do odstąpienia od wymierzenia stronie odwołującej administracyjnej kary pieniężnej, choć ta usunęła naruszenie prawa.

W oparciu o powyższe zarzuty, na podstawie art. 138 § 1 ust. 2 Kpa strona wniosła o: uchylenie zaskarżonej decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 11 lutego 2022 r. (nr DB.8361.66.2021/6DEC/22) w całości; orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do argumentacji strony, w której stwierdziła, że organ pierwszej instancji bezpodstawnie uznał, iż w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania przepis art. 189 f Kpa, Prezes UOKiK uznał, że zasługuje ona na uwzględnienie. Istotnie, w treści decyzji z dnia 11 lutego 2022 r. (znak: DB.8361.66.2021/6DEC/22) (zob. str. 3) Śląski WIIH (w oparciu o art. 189 a, Dział IVA. Administracyjne kary pieniężne - wskazane w Kpa), niewłaściwie stwierdził, że w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania art. 189 f Kpa. Należy w tym miejscu wskazać, że w powyższej sytuacji zastosowanie znajdują zarówno przepisy art. 189 f Kpa, jak i art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, gdyż oba przepisy odnoszą się do innych rozstrzygnięć. Art. 93 ust. 4 daje organowi możliwość nie wszczynania postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec podmiotu, a postępowanie wszczęte umarza, pod warunkiem przedstawienia określonych dowodów i okoliczności. Zaś art. 189 f Kpa wskazuje przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

W ramach kontroli instancyjnej i ponownym rozpoznaniu sprawy, w tym przesłanek zawartych w art. 189 f Kpa, Prezes UOKiK stwierdził, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189 f Kpa § 1 pkt 1.

Zdaniem organu drugiej instancji okoliczności oraz waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenia kary pieniężnej. Strona nie dopełniła istotnych obowiązków informacyjnych, nałożonych na nią w art. 37 ust. 4, a ponadto określonych w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, a więc dopuściła się dwóch rodzajów naruszenia, a to z kolei nie pozwala uznać, że waga naruszenia była znikoma. o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny. Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. z materiału dowodowego

zebranego przez inspektorów Śląskiego WIIH wynika jednoznacznie, że skarżący przedsiębiorca nie zamieścił (na stronie internetowej sklepu który prowadzi pod adresem: <https://sklepmartes.pl>) żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Zatem, konsumenci zostali pozbawieni zupełnie dostępu do istotnych dla nich informacji. Ponadto strona, pomimo zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli nie podjęła żadnych kroków, aby sprawdzić czy wypełnia obowiązki jakie określają przepisy prawa wskazane w tym zawiadomieniu. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną można natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strona podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże przesłanki powyższe muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w omawianym przypadku nie spełniono warunku ich kumulatywności.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Mając powyższe na względzie, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania.

Jednocześnie, Prezes UOKiK podziela w pełni twierdzenie organu pierwszej instancji, że w niniejszym przypadku brak jest podstaw do zastosowania art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, albowiem kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Należy podkreślić, że kontrolowany przed podjęciem kontroli, tj. w dniu 25 listopada 2021 r. odebrał zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, w którym szczegółowo podano zakres przedmiotowy kontroli wskazując m. in. na: „(...) kontrolę przestrzegania przepisów zawartych w art. 37 i 39 ustawy (...) o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”. Jak wynika z akt sprawy kontrola rozpoczęła się w dniu 9 grudnia 2021 r. (tj. 13 dni od otrzymania zawiadomienia), natomiast przedsiębiorca, pomimo wiedzy o zbliżającej się kontroli oraz jej przedmiotowym zakresie, nie przygotował się do niej w sposób należyty, nie poczynił działań (czynności) zmierzających do wyeliminowania ewentualnych uchybień. Powyższe dowodzi, że strona nie dochowała należytej staranności, by zapobiec naruszeniu obowiązujących przepisów. Prezes UOKiK podkreśla z całą stanowczością, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie i powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

W swoim odwołaniu skarżąca spółka podniosła również, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia zasad ogólnych, tj. art. 6, 7a oraz 11 Kpa, a więc naruszenia: zasady działania organów na podstawie przepisów prawa, zasady rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych na korzyść strony oraz niedostatecznego wyjaśnienia zasadności przesłanek, którymi organ się kierował. Zdaniem strony organ pierwszej instancji dopuścił się również naruszenia art. 77 oraz 80 Kpa, co oznacza, że organ ten zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy w sposób niewyczerpujący, a ponadto nie ocenił należycie (na podstawie całokształtu materiału dowodowego), czy dana okoliczność została stronie udowodniona. Odpowiadając na powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, że ww. zarzuty należy uznać za chybione. Zebrany w sprawie materiał dowodowy jest kompletny, rzetelny i spójny i nie budzi zastrzeżeń organu wyższej instancji. Śląski WIIH postępowanie administracyjne przeprowadził w oparciu o wymagane przepisy prawne i na podstawie przysługujących mu ustawowych kompetencji, kierując się nadrzędną zasadą ochrony interesów konsumentów. w dalszej kolejności Prezes UOKiK stwierdza, że subiektywna interpretacja przepisów prawa przez przedsiębiorcę nie dowodzi, że organ naruszył przepis art. 7a § 1 Kpa. Nie można mówić o rozstrzygnięciu sprawy na korzyść przedsiębiorcy, w sytuacji gdy brak jest wątpliwości co do treści normy prawnej po stronie organu drugiej instancji.

W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji nie uchybił przepisowi zawartemu w art. 11 Kpa, ponieważ jak wynika z treści decyzji (zob. strona 3) organ ten w sposób obiektywny i trafny (wymierzając karę) przeanalizował i uwzględnił przesłanki określone w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, a ponadto wziął pod uwagę aspekt związany z możliwością odstąpienia od nałożenia kary (art. 93 ust. 4 ww. ustawy).

Zauważyć należy przy tym, że stronie bezsprzecznie została udowodniona okoliczność naruszenia prawa, tzn. w pierwszym dniu kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy - brak było informacji wymaganej na podstawie art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Fakt ten potwierdzono w Protokole kontroli, podpisanym przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy w dniu 14 grudnia 2021 r.

Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.

W przedmiotowej sprawie Śląski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na Protokole kontroli (nr akt kontroli: DB.8361.66.2021) i stanie faktycznym w nim przedstawionym. Kontrolowany przedsiębiorca nie zgłosił do niego uwag. Tym samym ustalenia zawarte w protokole uznać należy za wiarygodne. Strona nie przedstawiła także żadnych dowodów

pozwalających na podważenie wiarygodności Protokołu kontroli. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 sierpnia 2019 r., sygn. II SA/Łd 485/19: *„Domniemanie zgodności z prawdą dokumentu urzędowego może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi, jednakże strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego, powinna tę okoliczność udowodnić.”*

Należy podkreślić, że podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy w pierwszym dniu kontroli. Działania naprawcze poczynione przez stronę, tzn. uwidocznienie informacji o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie były działaniami następczymi podjętymi w wyniku ustaleń kontroli, a nie poczynionymi przez nią z własnej inicjatywy.

Prezes UOKiK uznał również, że wbrew temu jak utrzymuje strona skarżąca, w omawianej sprawie nie doszło do zarzucanego organowi pierwszej instancji naruszenia art. 77 oraz art. 80 Kpa. Stronie bez wątpienia udowodniono naruszenie przepisów informacyjnych określonych w ustawie o zużytym sprzęcie, a zebrany materiał dowodowy nie budzi wątpliwości po stronie organu wyższej instancji.

Jednocześnie Prezes UOKiK, informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odestaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Reasumując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 11 lutego 2022 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 o zużytych sprężeniach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. w terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wnoszących postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/